

48 óra a világban, a hazában és a megyében

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

**HAJDÚ-
BIHARI**

XLIII. ÉVFOLYAM
64. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1986. III. 17.
HÉTFŐ

NAPLÓ

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

ELKEZDŐDÖTT A FIN PROGRAMSOROZATA

1848 ÜZENETE:

a haladás nemzeti és egyetemes

Az 1848—49-es polgári forradalom és szabadságharc tiszteletére a Hazafias Népfőnt és a KISZ megyei és városi bizottságai ifjúsági demonstrációt és koszorúzást szerveztek március 15-én Debrecenben.

A felvonuló fiatalok az egykori Piac utcai kaputól indultak. Itt lépett 1849. január első napjaiban a forradalom új fővárosába Kossuth Lajos, a kapuér bejegyzése szerint „a magyarok Mőze-se”. A menet a Petőfi térre

vonult, ahol dr. Oláh Lajos, a Hazafias Népfőnt városi bizottságának titkára idézte fel nemzeti múltunk nagy sorsfordulóját. A Petőfi-szobor talapzatára ezután a megye és a város párt-, állami, társadalmi tömegszervezeteinek és a város ifjúságának képviselői helyezték el a kegyelet és a megemlékezés koszorúit, virágait.

A fiatalok egyre növekvő tömege továbbhaladt a Vörösi Hadsereg útján. Az Arany János utcától lovas nemzetőrök álltak a felvonulók elére. Majd a Medgyessy-terem előtt rögtönzött színpadról Dánielffy Zsolt színművész idézte fel Kossuth szavait (Kossuth az épület egykori erkélyéről beszélt, s itt fogalmazta meg a debreceni néphez szólva az ausztriai háztól való elszakadás szükségességét). A felszabadulási emlékmű előtti színpadon pedig a Boeskaai táncegyüttes adott műsort.

A Kossuth térre érkező fiatalokkal együtt ekkorra már több mint tízezer embert köszöntöttek a fanfárok, s a trónfosztás örök tanúja, a Nagytemplom hangja is megszólalt.

A Kossuth téren az ünnepség a Himnusz hangjával kezdődött, majd a Csokonai Színház és a Kodály Kórus KISZ-szervezeteinek tagjai adtak emlékműsort.

Az évfordulóra az 1848—49-es polgári forradalomra és szabadságharcra dr. Al-berth Béláné, a Hazafias Népfőnt megyei bizottságának titkára emlékezett. Visszaidézte a kor történelmi eseményeit, mely utat nyitott a polgári társadalmi átalakuláshoz.

— Európa több országá-

Dr. Alberth Béláné ünnepi beszédét mondja

ban új kor nyitánya volt ez a március — mondotta — a nemzetköziség, a társadalmi haladás és a nemzeti függetlenség ügye elválaszthatatlanul összekapcsolódott. Nemes történelmi hagyományt ápolunk, olyat, melynek hatása nemhogy elhalványult volna, ellenkezőleg, egyre inkább erősödik, teljesebb, gondolatainkban és tetteinkben egyaránt. Különös és páratlan jelenség, hogy olyan sok és olyan fontos nagy kezdeményezés kapcsolódott márciusához. Például a Tanácsköztársaság, vagy Debrecenben a haladás, a nemzeti függetlenség, az antifasisztus széles tömörülésének, a Márciusi Frontnak a megalakulása. Idézhethük tovább az eseményeket: márciusban

kezdődött a földosztás is, s ha közelebb lépünk a jelenhez, megállapíthatjuk, hogy az ifjúsági mozgalom sok eseménye is kapcsolódik márciushoz. Ünnepi beszéde végén a Hazafias Népfőnt megyei titkára arról szölt, hogy nemzeti múltunkra, a nagy sorsfordító eseményekre, hősökre emlékezve nem tehetjük meg, hogy egy pillantást ne vessünk jelenünkre is. Hiszen félelmet keltenek bennünk a békét fenyegető erők, érthetetlenül állunk az erőszak és a terrorcselekmények előtt. 1986-ban, a béke évében a haladás erőknek legnagyobb feladata a béke védelme.

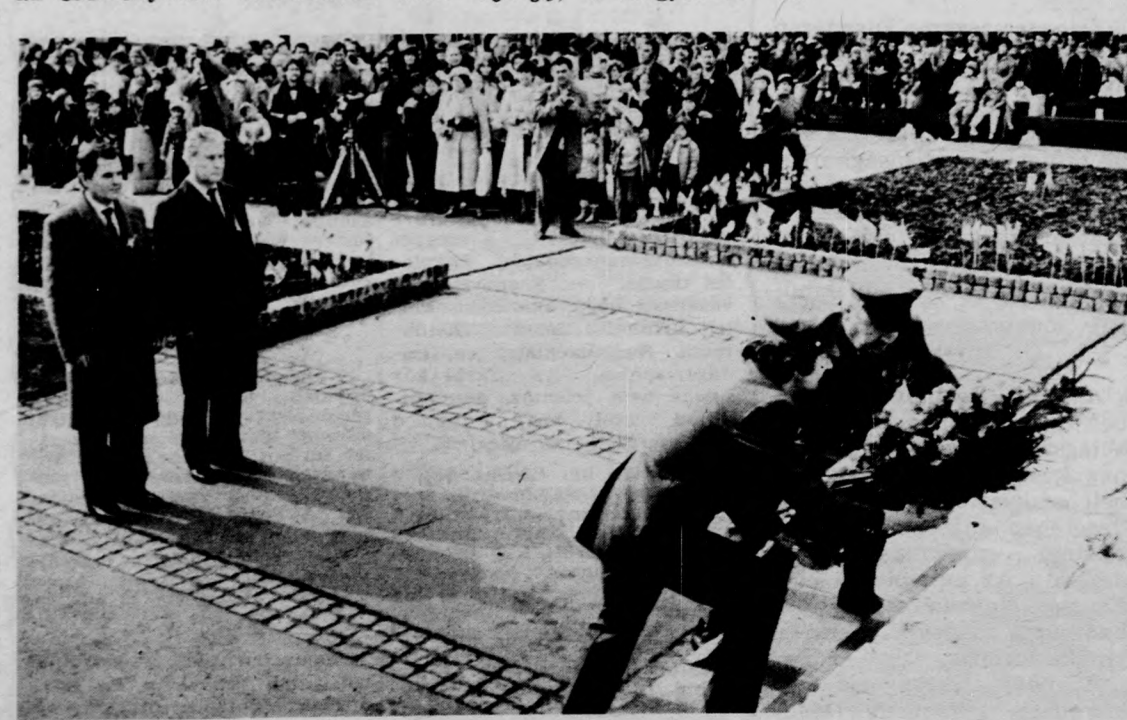
Az ünnepi megemlékezés után a Kossuth-szobor talapzatára elhelyezték a megemlékezés koszorúit és virágait a megyei és városi párt-, állami és társadalmi lömegszervezetek, üzemek, intézmények képviselői. A Magyar Szocialista Munkáspárt Hajdú-Bihar Megyei és Debrecen Városi Bizottsága nevében Tóth Imre, a megyei és Olajos Ernő, a városi pártbizottság titkára koszorúzott. A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Hajdú-Bihar Megyei és Debrecen Városi Bizottsága, valamint a Magyar Úttörők Szövetsége Hajdú-Bihar Megyei és Debrecen Városi Elnöksége nevében Koócsné Török Erzsébet, a megyei KISZ-bizottság első titkára, Bényei Sándor, a városi KISZ-bizottság titkára, Fehér Klára megyei úttörőelnök és Dövényi Ágota városi úttörőtítkár helyezték el a koszorút. A Hazafias Népfőnt Hajdú-Bihar Megyei és Debrecen Városi Bizottsága nevében dr. Alberth Béláné megyei titkár, Molnár Viktor, a városi bizottság alelnöke és dr. Juhász György, a megyei el-

nökség tagja róttá le a kegyeletét. A Szakszervezetek Hajdú-Bihar Megyei Tanácsa nevében Zsurovits Sándorné és Dankaházi János titkárok koszorúztak. A Hajdú-Bihar Megyei és Debrecen Városi Tanács képviselőiben dr. Juhász István megyei és Tikácsi Elek városi tanácselnök-helyettes tisztelettel a hősök emléke előtt. Lerótták kegyeletüket, a fegyveres testületek képviselőiben Majoros László ezredes, helyőrségparancsnok, Garai Sándor, a munkásörsg megreparancsnoka és Kollár János vezérőrnagy, a megyei rendőr-főkapitányság vezetője.

A megemlékezés koszorúit és virágait helyezték el a Kossuth-szobor talapzatára a Debreceni Közüti Építő Vállalat, a Debreceni Tartósítóipari Kombinat, a Hajdú-Bihar Megyei Elélmiszer-kiskereskedelmi Vállalat, a Magyar Gördő-lőcsapágy Művek, az Erdey Grúz Tibor Vegyipari Szakközépiskola, a 109-es Számú Ipari Szakmunkásképző Intézet, az Ady Endre Gimnázium, a 2075-ös számú Veres Péter úttörőcsapat és a 381. számú Földes Ferenc úttörőcsapat képviselői is. Ezután a fiatalok még hosszú percekig sorakoztak a Kossuth-szobor előtt, a magukkal hozott virágot elhelyezték a szobor talapzatán.

Az ünnepség a Szózat hangjaival ért véget. A Kölcsey Művelődési Központ előtti színpadon szórakoztató műsorral folytatódott délelőtt 11 órától a március 15-i program.

Délben az egyetemi templom előtt megtartott emlékműsorral kezdődött meg az egyetemi forradalmi ifjúsági napok rendezvénysorozata.

Az MSZMP megyei és városi bizottsága nevében Tóth Imre és Olajos Ernő helyezték el a koszorút (Fotó: Kalmár István)

Marjai József Moszkvába utazott

Marjai József, a Minisztertanács elnökhelyettese, hazánk állandó KGST-képviselője vasárnap Moszkvába utazott, ahol részt vesz a KGST-tagországok állandó

képviselőinek munkatalálkozóján. Búcsúztatására a Ferihegyi repülőtéren megjelent Borisz Sztukalin, a Szovjetunió magyarországi nagykövete is. (MTI)

Ülést tart a megyei tanács

Március 19-én, szerdán délelőtt 9 órai kezdettel tartja idei első ülését a Hajdú-Bihar Megyei Tanács. A tanácsülés napirendjén kiemelkedően fontos témák szerepelnek: Hajdú-Bihar megye terület- és településfejlesztésének hosszú távú feladatai; a Hajdú-Bihar Megyei Tanács VII. ötéves terve; a megye kereskedelempolitikai feladatai; a megye szolgáltatásfejlesztési feladatai, valamint a Hajdú-Bihar Megyei Népi Ellenőrzési Bizottság 1986. évi ellenőrzési tervének jóváhagyása.

Kereskedelmi hetek a Unióban

Szombaton délelőtt a szinte már szokásos hét végi tömeg kétszerese tolongott a megye legnagyobb üzletházában. Nagy Sándortól, a ruházati áruház vezetőjétől megtudtuk, hogy az érdeklődés szinte egész héten tartott. Az endrődi hét keretében a divatos női cipőről híres szövetkezet 25 modellből tudtak nagyobb tétel férfi- és kamaszöltönyt beszerezni, így a választék a korábbiaknak a többszöröse. Az elmúlt hét akciónak is köszönhető, hogy az áruház ruházati részlegeiben az előző évinél 20 százalékkal nagyobb forgalmat értek el eddig ebben az esztendőben.

Takarékszövetkezeti küldöttgyűlések

Március 14-én este tartotta a Róna étteremben küldöttgyűlését a Vámospercs és Vidéke Takarékszövetkezet. A küldöttek dinamikus fejlődésről szóló beszámolót hallhattak. 1985-ben a tervezett 10 millió forint betétnövekedést majd egymillió forinttal túlteljesítették, így a múlt év végén több mint 96 millió forintos betétállományt kezeltek. A legnagyobb növekedést a nyírcsádi kirendeltség érte el. Az elmúlt esztendőben a takarékszövetkezet területén változatlanul nagy volt a kölcsönök iránti igény, így 23 millió forinttal segítettek a tagok építkezését és áruvásárlását. Az egyéb tevékenységek jól kiegészítették az alaptévékenységet, így ennek is köszönhető, hogy a tervezett egymillió forint helyett 1,68 millió forint nyereséget értek el, s ez az előző évinek több mint kétszerese.

Vállalkozás lenne?

Szombaton reggel kilenc órakor leballagtam az újkerti ABC-áruházba és az újságos állvány felé igyekeztem. Régi — mondhatnám úgy is: örökös — szokásom, hogy a hét végén azokat a napilapokat is megveszem, amelyekre nem fizetek elő. Sajnálatos módon a megközelítőleg húsz ezer ember bevásárlóhelyeként ismert üzletházban már jóval korábban elfogyott a két Népszava, a kettő Magyar Nemzet, az ugyanannyi Magyar Hírlap és a hús Népszabadság. Merthogy ennyit szállított a postás központi napilapjainkból. (Pedig nem volt semmiféle világszennázó a lapokban.)

Az üzletben dolgozók szerint hét végén a fenti mennyiség többszöröse is elkélne. A környéken nincs újságos pavilon, az újkerti posta zárva van a hét utolsó két napján, s az emberek, ugye, kíváncsiak tágabb és szűkebb pátriánk híreire.

En tudom, mi tudjuk, hogy a Posta nehéz pénzügyi helyzetben van. Valahogy mégis nem lehetne megoldani egy nagy tőkebefektetést nem igénylő vállalkozást? Mi lenne, ha mondjuk üzletzárásig lehetne kapni a párt központi bizottságának lapjából, a népfőnt — hétvégi külpolitikai elemzéseiről — híres újságjából, a félhivatalosnak ismert — színes szombati melléklete miatt kedvelt — hírlapból, avagy éppenséggel a szakszervezeti tevékenységét sokszínűen bemutató újságjából. Hátha a szombati bevásárlószatyor tetejére kerülne egy kis szellemi táplálék is.

H. I.

"Oda szerződünk, ahol többet adnak a mézért"

MEGSZÜNŐBEN EGY MONOPÓLIUM

— Az a fő, hogy jól járjon a termelő — mondja Gajdác János üzletember, aki alighanem mintapéldája a sajátos szakma mestereinek. Minden mondatával meggyőzőni igyekszik beszélgetőtársát, ha kell, konkrét tényekkel érvel, ha jobbnak látja, biztató távlatokat rajzol. A szerkesztőségi szobában is úgy viselkedik, mint-

Egy kaptárból ötven kiló

Hogy mit is tud tenni a méhészet fellendítéséért a termelők szövetségének közös vállalkozásaként létrehozott, ma már hatalmas bel- és külkereskedelmi forgalmat lebonyolító országos szervezet, a Tszker, arra még visszatérünk. De előbb ismerkedjünk meg egy verbe- lli méhészrel, rajta keresztül pedig ezzel a különleges szakmával.

— Ötvenháromban kezdtem a méhészkedést, 1956-tól pedig intenzíven foglalkozom a méztermeléssel — mondja Jakó Lajos, a mezőpéterdi nyugdíjas mezőgazdász. — Egy időben a biharkeresztési térszcsét is irányítottam, de a második átszervezéskor, a hatvanas évek elején megszűnt a csoport, azóta csak a méhész- kedésnek, a méhészkedésből élök.

Hat kassal kezdte, később húsz kaptárra bővítette az állományt, amely ma már hatvan kaptárból áll. Huszonnygy keretes nagybo- conádi típus valamennyi, amelyből a tekintélyes mé- hészek szerint harminc—öt- ven kilónyi árumézet is le- het pergetni egy évben. Per- sze csak kellő szakértelem birtokában, hiszen az orszá- gos átlag 25 kiló körül mo- zog.

— Nekem sikerült már az ötvenkilós átlag, ennyi az

idei célkitűzés is. Persze, sok függ az időjárástól, meg a legelők kiválasztásától.

Legelők? A méhészetben tájékozatlan ember fülét megüti a szó, hiszen eddig csak libához, marhához, bir- kához és egyéb hasonló áll- latfajokhoz tartotta illőnek e fogalmat. De ige: legelő kell a méheknek is, ame- lyen viszont nem a fű, ha- nem a virág fajtája, gaz- dagsága a minőség meg- határozója.

— Május elején, általában tizedike táján kezdődik az akácvirágzás. Salgótarján környékén kezdjük a vándorlást, majd megyünk vég- ig a Felvidékre, végül Sza- bolcs-Szatmár, majd Debrecen környéke következik. Rengeteget utazunk, jól kell ismerni a kiválasztott hely- leek flóráját. Ha csak egy fél napig esik az eső, pótl- hatatlan a veszteség.

Jakó Lajos rövid isme- retterjesztő előadást tart a méhek életéről, szokásairól, arról a fantasztikus vilá- gáról, amelynek a fajten- tartást szolgáló szervezete minden képeletet felülmúl. A családon belüli munka- megosztás, a fősleges egyedek kirekesztése rend- kívül céltudatosra vall, amelyet az ember talá- lókonyaságával a maga javára fordított.

Már van konkurencia

— Azt már mondta, hogy a méhészkedésből él, de ar- ról még nem volt szó: ho- gyan él meg belőle? — te- relem a beszélgetést a ter- mészet törvényeiről a min- dennapi gazdálkodás törvé- nyei felé.

— Általános érvényű igazságokat ne várjon tö- lem, annyi mindentől függ az év végi elszámolás. Sok a ráfordítás: utazni kell, fagy az üzemanyag, drága a szál- lítás, egyre növekszik a nap- szám is... Talán azzal tudnám legjobban kifejezni a helyzetünket, ha azt mon- dom, mindent egybevetve nem jön ki több nyolc-tíz forintot órabénel. Ki az, aki ma ennyit dolgozik?

A méhészek közül is csak azok maradnak meg, akik megszállottjai ennek a mes- terségnek, meg akik már túl sokat befektettek az esz- közökbe. A hétvégi méhé- szek egyre-másra számol- ják fel az állományt.

— A szakcsoport nem segít a tagoknak?

— Korábban szakcsoport- ban dolgoztam, több helyen is, mindig elnökként. Két éve önálló lettem, részben lakóhelyváltozás miatt, de nem kis részben azért is, mert nem láttam előnyét a szakcsoport léte. Már az is eredmény volt, ha az ÁFESZ fűtött helyiséget adott a gyűlésünk idejére.

— A szerződés mégiscsak az ÁFESZ-hoz köti.

— Korábban nem volt más választásunk, a méz ér- tékesítésével kizárólag a Hungaronektár foglalkozott, az ÁFESZ-eken keresztül vette meg az árut. De ta- valy megszűnt a monopó- lium, belépett az üzletbe a Tszker is. Mégpedig jóval magasabb árral, mint a Hungaronektár. Az utóbbi harminchért forintot adott az akácmez kilójáért, a Tszker meg negyvenkért.

Jakó Lajos persze tudja a különbség okát. A Hungar- onektárnak nincs exportjo- ga, külkereskedelmi vlla- latnak adja tovább a mézet,

így ő kevesebbet kap a kül- piaci áránál. Ebből leszámít- andó a Hungaronektár tisz- tes haszna, majd az ÁFESZ- ek jutaléka, s csak így érünk el ahhoz a bizonyos felvásárlási árhoz.

Ha most figyelembe vesz- zük, hogy a Tszker-nek önálló exportjoga van, a mézet pedig közvetlenül a termelőtől veszi meg, máris nyilvánvaló, hogy előnyö- sebb feltételekkel indul a méhészek megnyeréséért zajló versenyben.

— Mozdult tavaly a Hun- garonektár is — mondja Jakó Lajos —, év közben háromszor is emeltek arat. Erre az évre meg negyven- három forintot hirdettek meg egy kiló akácmezzért a Tszker, ugyanannyit adnak az ÁFESZ-ek is. Az ÁFESZ-eknek kilonként három for- rint jutalék jár, s ha az elő- ző évi mennyiséghez képest növekszik a felvásárlást, külön felárat is kapnak, amin osz- tozhatnak a termelőkkel.

— Az idén mivel szerző- dik: marad a Tszker-nél, vagy visszatér a most már ugyanannyit ígérő ÁFESZ- hez?

— Oda megyek, ahol töb- bet adnak a mézért. A Tszker üzletember azt mondta, hogy egy forinttal mindig a Hungaronektár fö- lre húzta át a szerződési nyomtatványon a negyven- három forintot, kijavította negyvennégyre. De meg kell mondani azt is, hogy a ter- melők kiszolgálása tavaly elsősorlag volt, az ÁFESZ a közlére se jöhet. Az idén már mozdulnak ok is, igye- keznek megtartani a méhé- szeket.

Kölcsönös előnyökre alapozva

— Szeretnék minél köze- lebb kerülni a termelők- hoz, amennyire csak tud-

juk, segítjük őket — fogal- mazza meg Gajdác János a Tszker üzletpolitikájának alapelvét. — Házhoz visz- szük a cukrot, a hordót, a kannát, a gyógytápot, de háztól szállítjuk el a mézet is. Az eszközök árát is sze- retetnénk lejjebb szorítani, ezzel is csökkenteni a ter- melő kiadásait.

— Mivel magyarázható ez a jótékonyk: megemelt felvásárlási ár, első osztá- lyú kiszolgálás?

— Nem jótékonyk ez! Nekünk érdekünk a dollár- bevétel növelése, a méznek pedig jó piaca van. Szeret- nénk fellendíteni a terme- lést, az pedig csak az érde- keltség növelésével képzel- hető el, mutatja ezt számta- lan példát. De számunkra az is fontos, hogy a méhész nekünk adja el a mézet.

Lám milyen egyszerűen működik a mechanizmus! Megszűnt egy monopólium, s a piac máris megpez- sült, a fogalmak ismét visszanyerik eredeti érte- lémüket. A felvásárlás immár nem jótétemény (amint azt sokan így próbálták érzé- kelteni a termelőkkel), ha- nem az áru értékének mel- tányos megtérítése; a szol- gáltatás nem kegy, amiért hálával tartozik a partner, hanem valódi kiszolgálás éppen a kölcsönös haszon reményében. Az igazi ver- seny gondolkodásra, tette- réskészletre a termelő és az értékesítés bonyolult lánc-olatának minden szereplőjét.

De ez már jóval túlmúl- tat a mézfelvásárlásban bekövetkezett örömteli vál- tozásokon. Érvényessége sokkal általánosabb annál.

Görömbölyi László

ELTELT EGY HÉT

Tavaszi csikóság

„Csak röviden írtam — mondja a rendőrtiszt, aki a közlekedési balesete- ket szedi számunkra hetenként csokor- ba —, mostanában szerencsére kevés a baleset.” De majd lesz, állapítjuk meg akaratlanul is kitekintve az ablakon. Az utcát napfény pásztázza, sugaraiban úgy fürdenek a parkoló kocsik, hogy szinte azt gondolná az ember, egyik- másik pillanaton belül elszakítja a kötőféket és száguldani kezd az asz- faltkígyón. De a gép nem csikó, így hát az autók türelmesen megvárják, míg a gazdájuk elérkezettnek érzi az időt a motor begyújtására. Akkor aztán gyi te! kezdődhet a száguldás. Lóerő van, hó sincs, sár sincs, miénk a nagyvilág.

A tavasz a legnagyobb dolog, amit a természet kitalált. Nekünk ma- gyaroknak, történelmi jeles dátumaink jóvoltából még az is nehezen elképzel- hető, hogy a szabadság megszűlését ösbe forduló időjárás kövesse. A fel- szabadulás hétköznapi szinten azt is jelenti, hogy fedetlen fejfel élvezhet- jük a melegező szellők simogatását, lélekben, de az egyre nehezebbnek ér- zett téli göncök ledobálásával testileg is könnyebbnek érezzük magunkat. Jó a nagyobb szabadság — csaknogy...

Hellyel-közel arra is hajlamosak va- gyunk, hogy nagy felszabadultságunk- ban szabadossá váljunk. Itt vannak például mindjárt az autósok, s még in- kább a motorosok. Sokan, főként az utóbbiak közül, hónapokon keresztül téli nyugalomban pihentették a jármű- vüket, s ilyenkor mintha pótolni akar- nák az elmulasztottakat. Feledik a szükséges óvatosságot, esetleg még a közlekedés kötelező szabályait is, szá- guldoznak, mint az istállóból először kiengedett telivér. És szaporodnak a sorok a baleseti krónikában...

De gyalogosan is könnyebbnek érez- zük magunkat, szinte ellenállhatatlan a vágy bennünk, hogy röjünk az utcákat. A napfény kedvéért önhatalmúlag megnyújtjuk az ebédidőt, míg a hideg- ben alig vártuk, hogy letudjuk a köte-

lező utakat, most kétszer annyi időbe — munkaidőbe! — telik egy-egy házon kívüli ügy elintézése. Egyeseknek oly sokba, hogy közben még a kertbe is si- kerül kiszaladni legalább annak ellen- őrzésére, kidugta-e fejét a zöldhagyma.

Igen, a kert. Eletünk rendkívül hasz- nos színtere. Jót tesz az egészségünk- nek, pénzt hoz, de legalábbis megtaka- ritást jelent a családi konyhának. Azon- ban időnként és gondolatainkból is sok- kat leköti. Meg kell vásárolni a magva- kat, palántákat, facsemetéket, s mivel szombaton már a birtokon vagyunk, hétközben lehetőleg a munkaidőből igyekszünk elcsipni egy kicsit a vető- magbólba járásra. A hét vége aztán egészen a kerté, dolgozunk látástól min- den soros munkát elvégezni. Hétfőn pedig kitör rajtunk a fáradtság, ha már ledőlni nem lehet a munkahelyen, leg- alább lazítani próbálunk egy kicsit. Ta- lán még el is nézik nekünk, hiszen csak az első negyedében járunk, nem kell úgy hajtani, mint abban az álmo- sító, másra úgysem jó decemberben.

Pedig hát éppen fordítva is gondol- hatnánk mindezt. Valahogy úgy: itt a tavasz, örülök neki, jobban érzem ma- gam, tehát azt akarom, hogy mást is ilyen érzések töltsenek el, ezért körül- tekintőbb, figyelmesebb vagyok az út- testen. Nem rohanok, hiszen hosszab- bak a napok, nem baj, ha öt perccel később érek haza. Munka után akkor is — sőt a gyereket is magammal vihe- tem, legalább megbeszéljük, mi történt az óvodában —, nem a munkaidő óráit pocskolólok erre. S ha a kertben me- gtanultam, hogy eredményre csak igen kemény, kitartó munkával számíthatok, ezt a tudást magammal viszem a munkahelyre is, ott is kamatoztatom...

Túlzás! Fantazmagória! De hát itt a tavasz. Miért éppen az okosabbik eszünket ne engedhetnénk szabadjára?

Nagy Zsuzsa

Akikkel találkoztunk

Tulipánnal, árvácskával lesz tele a város

— Szép város Debrecen, nem mondhatok mást. Ritka az olyan hely, ahol az utcákon, tereken annyi növény, annyi virág volna...

— Gere Zoltánnról persze tulajdon- képpen azt is gondolhanánk: elfo- gult. Hiszen 1956-ban jött a Kerté- szeti Vállalathoz dolgozni, ahol egész- sen 1961-ig virágkötő volt. Szülés miatt ment el (akkor még nem volt gy) a vállalatot s egy kis kerülő- len jött vissza. De 1964 óta már meg- szakítás nélkül dolgozik mai nevén a Debreceni Városgazdálkodási Vlla- latnál.

— Növények, virágok nélkül elkép- zelhetetlen az életem. Azok frissítik a levegőt, egészen más hangulatot varázsolnak akár a szobába, akár a városba.

— S mi a kedvenc?

Hosszasan gondolkodik, míg nem határozottan mondja:

— A rózsák! Meg a gyöngyvirág.

— S mit vesznek a gyerekek a születésnapjára?

— Gerberát. De hát akkor — ősszel — annak van szezonja.

— A legszebb hónap persze — talán mondani sem kell — a tavasz.

— Egy kertész számára tényleg ez a leggyönyörűbb, amikor látja az új- raéledő növényeket... de minden év- szaknak megvan a maga szép növé- nye.

A hó olvadtával már megkezdő- dött a pázsit frissítése, a föld lazítá- sa, a cserjék metszése, a lombgereb- lyezés. Aztán jön a többi: a virág- ágyak kapálása, a gyomlálás, május végén az ültetés, a kaszálás, sok apró kis munka, sok apró kis gond.

Gere Zoltánné 1972 óta függetlenít- tett csoportvezető a parkfenntartás- nál. Az Emlékkert, a Bem tér és a Vénkert által behatárolt terület az „övé”.

— Irányítom a munkát, de persze, ezt csak az tudja igazán megtenni, aki a részmuveleteket maga is isme-

ri, maga is be tudja mutatni. Nálam ezzel nincs baj...

— Már mint csoportvezető tette le az érettségét, s szerzett technikus mi- nősítést.

— Három gyermeket neveltem s nevelek és bizony a tanulásban már ők is — és munkatársaim is — nagy- gon sokat segítettek. A tanulás és a család mellett másra nemigen futja időm, de ha kedvenc időtöltésem után érdeklődik... hát nagyon szere- tek kirándulni. Szeretek új, ismeret- len városokban sétálni...

— S melyik tetszett azok közül?

— Talán Eger a legjobban...

— A virágok miatt?

— Hát igen. Főleg a taverna környé- kén nagyon szép virágok.

— Debrecenről is szépeket mondott. Pedig sokaknak más a véleménye pél- dául a Nagyerdőről... öregednek a fák...

— Minden öregszik. A fák sem él- nek örökké, fiatalítani kell az erdőt is. Ez történik most is a Nagyerdőn. Meglátja, az Ady sugárút is hamar olyan szép lesz, mint volt! Olyan fákat ültettünk a jegenyék helyére, amik már beálltak, nem kell sok idő nekik. És hogy miért egyszerre vág- tuk ki a sort? Mert így egyszerre, egy korosztályból, egyenletesen is tudjuk pótolni.

— S milyen „színű” lesz idén a város?

— Tulipánnal és árvácskával lesz tele Debrecen. Arra vigyázni szok- tunk, hogy ugyanoda más színű vi- rágot ültessünk, mint az előző évben. Persze a színek megválasztásának is van jelentősége. Nem mindegy a környezet sem!

— Azt mondta, szép város Debre- cen. De vajon tiszta is?

— Láttam már tisztább várost! Mondhatná, a Városgazdálkodási Vállalat munkáját bírálok ezzel, de

én nem erre gondolok. Most, hogy el- olvadt a hó, borzalmasan nézett ki ez a város. Mint egy csatár! Hogy a hó alatt mi minden összegyüle- lett! Az emberek mi mindent eldo- bálnak az utcán, vagy éppen kidob- nak az ablakon. Vajon a saját laká- sukban is ugyanilyen trehányak? Nem is tudom elképzelni. Ez persze elsősorban nevelés kérdése lehet. Az Emlékkertben például — hiszen ki- emelt terület — ott tartunk, hogy egy emberünknek állandó feladat- az, hogy a piszkot, a szemetet gyűjt- se!

— Van elég embere a vállalatnak?

— Sajnos nálunk óriási a fluktuá- ció. Kevesen vagyunk, igazán szük- ség van minden dolgozó kézre... de inkább arról beszélgek, hogy vannak 10—15 éves dolgozóink is. És hogy meg is becsüljük őket, a vállalat hono- rálja is azt, hogy ilyen nehéz körülmé- nyek között — esőben, hóban, fagy- ban — kint vannak a szabadban és keményen dolgoznak.

— Akkor önöknek igazi öröm az, hogy itt a tavasz.

— Tényleg így van! Télen szomba- tonként, vasárnaponként reggelente azt lessük: milyen az idő. Mert ha havazott, akkor jönni kellett dolgoz- ni. Nemigen kell részleteznem, mit jelent akkor nekünk a tavasz érke- zése.

D. A.

LEVELEZŐLAP

A POSTAI IRÁNYÍTÓSZÁMOT szíveskedjék feltüntetni!

HAJDÚ-BIHARI NAPLO

postája

4024 III

AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA: KENYERES ILONA

Tisztelt Szerkesztőség!

Lapjokban január 27-én megjelent egy rajzzal illusztrált cikk Utazó kávéfőző címmel. Ez a rajz szervezetünket negatívan érintette. A rajzon, melyen egy férfi kiskocsin egy kávéfőzőt húz maga után, az ábrázolt kávéfőzőgépet viethatatlannul a szervezetünk által gyártott Midipress kávéfőzőgépet ábrázol, s így közvetve árt cégünk jó hírének, illetve hitelrontásnak minősül. Az olvasó ugyanis a rajzot látva a mi termékünkre gondol, annak dacára, hogy nem a mi általunk gyártott termékről van szó. Kérjük önöket, közöljék olvasóikkal, hogy az ábrázolt kávéfőzőgépet nem azonos a cikkben szereplővel.

Tisztelettel:
Pruzsinszky István,
 az Egyesült Autófé- és Rézműipari Szövetkezet elnöke

A lakók kérése

Tizenhat aláírással érkezett levél a debreceni Sárkány utca lakóitól:

— Utcánk, valamint a Zelemér utcának a Sárkány utca és a Déli sor által határolt része esős időben teljesen járhatatlan — írják. — Az ittlakók részére rendszeres gondot okoz ez, mivel sem a mentőautó, sem a tüzelőt szállító gépjármű, sem pedig a szemeteskosár nem tud behajtani az utcákba a nagy sár miatt. Javasolnánk és kérnénk, hogy az említett utcákban a felső laza réteg eltávolítása után szilárd anyag (kohósalak, törmelék) leterítésével tegyék járhatóvá az utat.

(Fotó: Nagy Gábor)

Hajdúnánási gondok

A városfejlesztési tervnek megfelelően felépült Hajdúnánáson a Zsuga Imre lakótelep. A lakótelepen háromszáz OTP-s, illetve tanácsai értékesítési szövetkezeti lakás, valamint százharminc tanácsai bérházak találhatóak. Ezeket a lakásokat egy központi tv-antennarendszer hivatott ellátni. Ez az antennarendszer többet rossz, mint jó. Az antenna egy tanácsai bérházak tetején a Városgazdálkodási Vállalat kezelésében van. A Városgazdálkodási Vállalat általános javítási szerződést kötött a debreceni Gelkával. A lakásfenntartó szövetkezet viszont ugyanilyen szerződést kötött a városban lakó egyik rádió-tv-szerelővel a szövetkezet gondozásában lévő lakásoknál előforduló hibák kijavítására. Csakhogy a hibák az esetek 99 százalékában nem itt fordulnak elő, hanem a központi antennánál, illetve annak felerősítőjénél. Ehhez viszont ő nem nyúlhat.

A lakásszövetkezet számtalan esetben kérte a Városgazdálkodási Vállalatot, adja át az antennarendszert a szövetkezet kezelésébe, mivel „a VGV-nek nincs sem ideje, sem pénze arra, hogy az antennával foglalkozzon”. Erről a problémáról a városi tanács illetékesei is tudnak.

En azt hiszem, a megfelelő megoldás az lenne, amit a lakásszövetkezet javasolt: helyi antennarendszer, helyi szerelővel. Nem tudom megérteni a Városgazdálkodási Vállalat vezetőit sem. Miért nem fogadják el a legegyszerűbb, legkézenfekvőbb megoldást? És a városi tanácsai illetékesei miért nem lépnek ebben az ügyben? Miért hagyják, hogy körülbelül 1700 ember meg legyen fosztva egyetlen szórakozástól?

Tisztelettel:
Dr. Pálfi Sándor
 Hajdúnánás, Mártírok 15.)
Szabó István
 (Hajdúnánás, Ady E. krt. 27.)

Üvegszilánk, kavics, csikk

Napok óta rakosgatnak kére „bűnjelet” az asztalomon. Az egyik üveg vöröska- posztával töltött ecetes paprika (a DEKO terméke), melyet Balogh Jánosné debreceni lakos hozott be a ben- ne talált üvegszilánk kísé- retében, a másik egy doboz vanília krémtúrót, melyben Puskás Albertné az egyik szem mazsola helyett egy kavicsdarabot fogyasztott volna el, ha nem veszi ész- re idejében. Harmadik „re- likviaként” egy levelet ör- zök, melyet — melléklet nélkül ugyan — Budapest- ről küldött Rónyai Ernőné. Ő szintén a DEKO által gyártott vegyes savanyúság között egy csikket talált. (Penti tárgyak a szerkesztő- ségben megtekinthetők.)

k. i.

VÁLASZOK

IGÉNYEK ÉS ÁTSZÁLLÓHELYEK

„Célszerű lenne felülvizsgálni a debreceni tömegközlekedési eszközök átszállóhelyei- t...” — írta lapunk január 27-i számában egyik debreceni olvasónk. Többek között javaslatot tett arra, hogy a 10-es, 15-ös és 31-es számú autóbuszok a Doberdó utcában az indulóállomásig vigyék az utasokat.

A Debrecen Városi Tanács V. B. építési és közlekedési osztálya a konkrét javaslatra közölte, hogy a végállomás kijelölését kom- plex forgalomtechnikai vizsgálat előzte meg”, de az elemzés során kiderült, hogy a szű- kös terület nem teszi lehetővé a cikkben említett autóbuszjáratok végállomásának elhelyezését a buszforduló területén. A ja- vasolt „együttes” vég- és indító állomások létrehozását a csúcsidei forgalom teszi le- hetetlenné, mert lelassulna az utastorgalom, ha a le- és felszálló utasok ugyanazt a pe- ront használnák.

„Sajnálattal kell közölnünk, hogy a tö- megközlekedési átszállóhelyek témáját — mivel azt csak az általánosság szintjén fogalmazta meg — konkrétan nem tudtuk megvizsgálni” — írták a válaszban. Ezzel nem lehet egyetenni. Ugyanis olvasónk „az általánosság szintjén” túl konkrétan utalt a Kossuth tere, a Megyei Művelődési Központnál kialakult, hosszú gyalogútvonal igény- lő helyzet, amihez hozzátehetünk még több ilyen helyzet: például a tróliara átszül- ni akarók az Április 4. útja-Hajnal utca sarki, vagy a Szabadság útja felől a Nagy- állomáshoz tróliával érkezők érthetetlen harmadik megállóba történt besorolását stb Tehát van alap a vizsgálódásra.

„UTAZÓ” KÁVÉFŐZŐ

A korácsonyi ajándékként kapott 655 fo- rintos kávéfőző szilveszterig sem tartott, elromlott Pataki Antal debreceni olvasónk- nál. Hiába volt a jótállási jegyen javító- ként a Villamossági és Rádió Műszeripari Ktsz Cegléd utcai szervizének címe, on- nan a gyártó céghez, Szarvasra küldték a levélíró.

A Debreceni Lakáskarbantartó és Villa- mosipari Szövetkezet válaszában igazat ad a panaszosnak, rajtuk kívül álló ok miatt. Ugyanis van olyan kávéfőzőgépek, amelyet garanciálisan javíthat a szövetkezet, és olya- nok is, amelyeket nem, csak garanciális időn túl, készpénzért, a gyártó által ajánlott javítókat. Az Eszpresszó 03 és 05 típusú — levélírónk a 03 típust kapta ajándékba —

Csővestanya – vagy lakóépület?

A debreceni Beloiannisz utca 3. számú házól közel másfél éve kiköltöztek a lakók azzal, hogy felújít- ják a házat. Azóta az üre- sen álló ház sok vihart állt ki: ablakait betörték, az ablakszárnyakat letették, sőt már a tető cserepeit is keztek „eltávolítani” isme- retlen egyének. Újabban csövesek vették birtokba az épületet, a közelben lakók felháborodására. Napköz- ben, de főleg az esti, éjszakai órákban olyan türhetetlen magatartást tanúsítanak, hogy a környék lakói félnek arra járni.

Jó lenne, ha az illetékesek eldöntenék végre, mi a cél- juk ezzel a házzal, s nem ad- nának alkalmat arra, hogy kétes egyének birtokba ve- gyék, rongálják és nem utol- sósorban megfélemlítsék a közelben lakó, nyugalomra vágyó, békés állampolgáro- kat.

Kérés a Volánhoz

Munkakörömnél fogva sok- esetben utazom a debreceni Segner térről a 28-as autóbusszal — írta Vég- Béla, Debrecen, Kolónia ut- ca 100. szám alatt lakó ol- vasónk. — Ide más autó- busszal érkezem, s ahhoz, hogy a 28-ast elérjem, egy- igen forgalmas úton kell végighaladjak, vagy pedig a

gépeket a Szarvasi Vas- és Fémpipari Szö- vetkezet javíthatja garanciálisan, ez időn- túl javasolt a debreceni Lakvisz.

„Ugyanez vonatkozik a szarvasi gyárt- mányú villanyvasalókra is” — írták a Lak- visztől. „Több esetben tapasztaltuk azt is, hogy a garancialeveleket összecserélik, ré- gebbi ilyen bizonylatokat adnak ki, amelye- ken a mi szövetkezetünk van garanciális javítóként feltüntetve. Emiatt igen sok — jogos — rosszálló vélemény hangzik el ügy- feleink részéről. Korábban Ramovill- garanciában javítottuk az említett készü- lékeket, de nem ismerjük annak okát, hogy a szarvasi gyártó cég miért szakította meg a Ramovill-kapcsolatot.”

A JÓZSAI PADOKRÓL

Lapunk február 3-i számában egyik idős debrecen-józsai olvasónk — sokak nevében — kérte, hogy a Rózsás vendéglő előtti buszmegállóba padokat helyezzenek el.

A Debrecen Városi Tanács V. B. építési és közlekedési osztálya közölte, hogy február 26-án megrendelte egy kerti pad kihelyezé- sét a 34-, 35- és 36-os számú autóbuszok Rózsás vendéglő előtti megállóba a Deb- receni Városgazdálkodási Vállalattól. Egyben akkor felkérte a vállalatot, hogy — a koráb- bi évek gyakorlatának megfelelően — mér- je fel a városban a tömegközlekedési eszkö- zök megállóiban a padok elhelyezési és kar- bantartási igényét.

ÉRTHETETLEN...

Lapunk február 10-i számában fényképen is bemutatottuk, hogy a debreceni Bajcsy- Zsilinszky utca 43. számú ház külső falán úgy vezették a gázcsövet, hogy atól nem lehet kinyitni az ablakot — két év óta!

A Debreceni Ingatlankezelő és -közvetítő Vállalat közölte, hogy a kivitelező a gáz- csövet az eredeti tervdokumentáció szerint szerelte fel. Annak az ablaknak a kialakí- tása ez után vált szükségessé. A vállalat már tavaly felszólította a kivitelezőt, hogy szerelje át a gázcsövet. Ez nem történt meg. Most ismét felszólították a munkának a fűtési idény befejezése utáni azonnali el- végzését. Amennyiben a kivitelező nem tesz eleget az újabb felszólításnak, a vállalat termelési osztálya soron kívül elvégzi a munkát. Egyébként a cikkben szereplő szoba az udvar felőli oldalon lévő ablakon át szellőztethető.

Figyelmeztető tábla hiá- nyában az út melletti — nemsokára zöldellő — pá- zsitra hordják egycsek a hasznosíthatatlan szemetet a debreceni Díszkegyelet és a Rigó utcát övező úton — tudósított fotóval illusztrált le- velében Törőcsik László külső munkatársunk.

Árván maradt egy pótkocsi...

... mégpedig az YL 28-99 rendszámú a debreceni Mester és Bethlen utca sar- kán levő parkolóban, immár több hete. Vajon nem hiány- zik senkinek? — kérdi Cse- csődi Gábor tudósítónk.

A Túró Rudi és a fogyaszthatóság

Senki nem vádolhatja a Szabolcs Megyei Vendéglátó Vállalat mátszalkai üzemet „szűkmarkúsággal”. A köz- kedvelt Túró Rudi kicsinyke burkolatán van annyi nyom- tatott felirat, hogy győzzük olvasni. A gyártó neve, szék- helye, „ETK 82 010 0290 MSZ-08 1225” (?), ára, tiszta tömege, tárolási hő- mérséklet, energiatartalom — mind pontos adatokkal. To- vábbá — a tíz centiméter hosszúságú terméken — há- romszor is (!) a „fogyasztha- tó” felirat — háromszor is megjelöltenél a dátum! So- rozatban. No, de hány napig fogyasztható a gyártás után ez a termék?

— ny —

SZÓVÁ TETTÉK

Fűrészpóros kiskertek

A hadháztéglási Árpád ut- ca lakói nevében özvegy Raus Lajosné a következőket írta:

— Évekkel ezelőtt települt utcánkba egy fafeldolgozó üzem, melynek működése újabban sok problémát okoz számunkra. Kertjeinket ugyanis annyira ellepi a fű- részpor, hogy szinte semmi nem terem meg emiatt. Pa- naszunkkal több alkalommal fordultunk már a faterlep ve- zetőjéhez és a helyi tanács- illetékeséhez is, sajnos azon- ban semmilyen intézkedés nem történt még ügyünkben.

Javítási problémák

1984 decemberében vettem egy 1900 B-5 típusú, autó- ba való rádiómagnót a Deb- recen Áruházban — írta Má- té István, Debrecen, Keresz- szegi utca 41. szám alatt la- kó olvasónk. — A készülék egy év elteltével elromlott, ekkor elvittem a Bokányi Dezső utcai LAKVISZ- szervizbe, ahonnan egy hét múlva hoztam el. Sajnos, nem működött. Ismét visz- szivitettem, s azóta többszöri érdeklődésemre mindig azt a választ kapom, hogy al- katrészhiány miatt nem tud- ják megjavítani. Múlt év decemberében lejárt a ga- ranciája, az áruházban azon- ban megnyugtattak, hogy amíg a szervizben van a ké- szülék, arra az időre meg- hosszabbítható a garancia. Sajnos, ez sem vigasz szá- momra, mivel a szerviz sem kicseréli, sem alkatrészt biztosítani hozzá nem tud — akár garanciás a készülék, akár nem.

Póór József mus klasszikus lízmusfelfogás életükben és ban is nagy- tozott. Az á- lízmusképet tőkés ország- ható szocial- absztraháltak, ták meg, his- következtetés- szocializmus- lettebb töké- győzni, és ő országban. hogy a kapi- az imperiali- új erőre kap- elemzését Le- nála egy má- lízmusképe- Lenin éppen- gyengébb lá- tét vallotta, s országban g- dalom, száma- hogy egy má- amelyek vagy- le van mar- mögött, Mar- szocializmus- azonnal és lóra váltani- szükség több- intézkedése- kommunizmus- az új (NEP). Sztá- rekciót hajto- cializmusképe- luzórikus m- bele, és sok- torzította. Me- ni, a másod- után a kelet- gokban e kép- dődött a sz- ganda, ezt í- berek fejébe- kongresszus- arra, hogy fe- kusok eredet- felfogását. kezdve korvo- a korábbiak- nyolultabb, á- cializmusfelfo- azért tartott- nek elmondar- mezessek a- konkrétuság- szágban sem- a létező szoc- róla kialakít- Minden attól- a társadalmi- gyományok, tóságok. Na- szocializmus- gondja, hogy- nézni részbe- zióikkal, a z- hogy a szoc- kommunizmus- lónbséget so- keltük és ne- elég világos- sem tartotta- hogy a szocia-

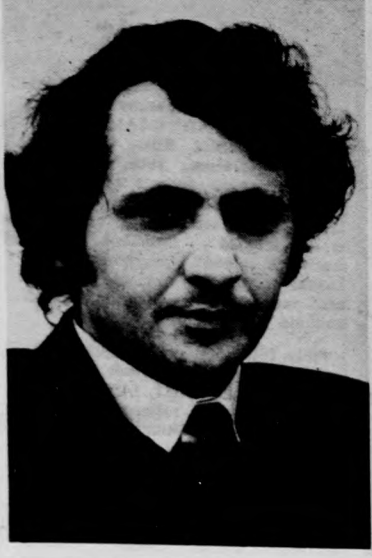

Mi az igazság?

Február 17-én a debreceni Márka presszóban voltam három alkalommal is — írta Fehér Gábor, Debrecen, Boka Károly utca 11. szám alatt lakó olvasónk. — Mindhárom alkalommal 3 centiliter konyakot és egy üveg Aranyhordó világos sörrel rendeltem, s összesen mindannyiszor 30 forint 70 fillért fizettem, számlát azon- ban nem kaptam. Később ér- tesültem róla, hogy a 18,80- as sör 21,80-ért árulták. Megtudtam azt is, hogy más- sok is reklamáltak már emiatt, névvel és névtelen- nül is. Az üzlet vezetője em- gem is azzal gyánusított, hogy én voltam az egyik névtelen telefonáló, illetve fel- jelentő. Ez nem így van, ezért is küldöm most levele- met névvel és címmel ellát- va, remélve, hogy ez az ügy végre megnyugtató módon tisztázódik.

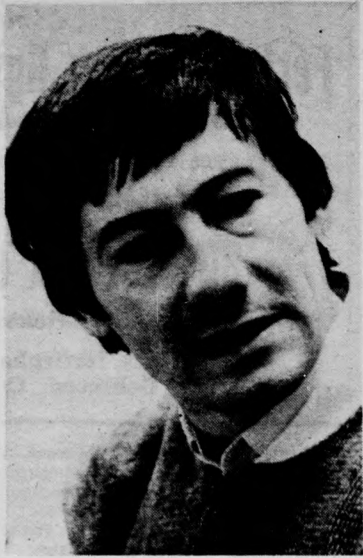
A társadalom minden tagját, a köznapit a képviselőjét és az elméleti szakembert egyaránt foglalkoztatják a jövő kérdése, a szocializmus építésének távlatai. Ezekről a mindnyájunkat érintő kérdésekről beszélgettünk a Napló szerkesztőségében. Vendégünk volt dr. Menyhárt Lajos egyetemi docens, a Kossuth Lajos Tudományegyetem pártbizottságának titkára, dr. Poór József, az Agrártudományi Egyetem tanszékvezető egyetemi tanára, dr. Révész Ferenc, a megyei oktatási igazgatóság igazgatója, Tukacs István, az Állami Építőipari Vállalat KISZ-bizottságának titkára.

DR. RÉVÉSZ FERENC

DR. MENYHÁRT LAJOS

TUKACS ISTVÁN

DR. POÓR JÓZSEF

NAPJAINK SZOCIALIZMUSKÉPE

Az elmúlt harminc évben változott a szocializmusképünk. Miért? Ma nem ugyanazok a célok, mint korábban voltak?

Révész Ferenc: — A szocializmusképnek a társadalom fejlődésével párhuzamosan, szükségszerűen állandóan változnia kell. A múlt szocializmusképéről mindenekelőtt egy lényeges vonást kell hangsúlyoznunk: az a polgári világgal szemben jött létre, ideit a jövőből merítette, és értékeire orientált szocializmuskép volt. Ma már tudjuk, hogy ezek az értékek zömmel illuzórikusak voltak, vagy másképpen szólva megvalósulóban lévő értékek. Napjainkban a korábbi értékorientált szocializmuskép egy leíró szocializmuskép kezd felváltani. Nem az alapvető célok változtak, csupán a valóság és az ideológiában tükrözött kép közötti viszony változott meg.

Poór József: — A marxizmus klasszikusainak szocializmusfelfogása már az életükben és munkásságukban is nagymértékben változott. Az általános szocializmuskép a legfejlettebb tőkés országokban kialakított szocializmus alapján absztraháltak, illetve rajzolták meg, hiszen elemzéseik, következtetéseik szerint a szocializmus a világ legfejlettebb tőkés államaiban fog győzni, és egyszerre több országban. Nem tudhatták, hogy a kapitalizmus átvált az imperializmusba, ezáltal új erőre kap. Az új helyzet elemzését Lenin végezte el, nála egy másfajta szocializmuskép teremtődött meg! Lenin éppenséggel a leggyengébb láncszem elméletét váltotta, s amikor Oroszországban győzött a forradalom, számára világos volt, hogy egy más struktúrában, amelyik vagy kétszáz évvel le van maradva a nyugati mögött, Marx és Engels szocializmusát nem lehet azonnal és közvetlenül valóra váltani. Ezért volt szükség többek között olyan intézkedésekre, mint a hadikomunizmus, majd később az új gazdaságpolitika (NEP). Sztálin jelentős korréktiót hajtott végre a szocializmusképen, egy sor illuzórikus mozzanatot vitt bele, és sok tekintetben eltorzította. Meg kell mondanunk, a második világháború után a kelet-európai országokban e kép jegyében kezdődött a szocialista propaganda, ezt ültették az emberek fejébe. Csak a XX. kongresszus tett kísérletet arra, hogy feltárja a klasszikusok eredeti szocializmusfelfogását. Nálunk 1957-től kezdve körvonalazódott egy, a korábbiaktól eltérő, bizonyultabb, árnyaltabb szocializmusfelfogás. Mindezt azért tartottam szükségesnek elmondani, hogy figyelmeztessék a történetiség, a konkrétság elvére. Két országban sem teljesen azonos a létező szocializmus, így a róla kialakított kép sem. Minden attól függ, milyenek a társadalmi alapok, a hagyományok, és egyéb sajátosságok. Napjaink magyar szocializmusképének az a gondja, hogy szembe kell nézni részben saját illúzióinkkal, részben azzal, hogy a szocializmus és a kommunizmus közötti különbséget sokáig nem érzékeltük és nem érzékeltük elég világosan. Valaha azt sem tartották kizártnak, hogy a szocializmus egy em-

berelő alatt, egy generáció életében felépülhet, holott a kapitalizmusnak például négyszáz-ötven évre volt szüksége ahhoz, hogy berendezkedjen. Bizonyos, hogy a szocialista viszonyok kialakítása is hosszú idő alatt mehet végbe, különösen mert a szocialista tábor szinte kivétel nélkül nagyon szegény, gazdaságilag fejletlen országokkal, a leggyengébb láncszemekkel gyarapodik.

Tukacs István: — Csupán egy gondolatot tennék hozzá az elhangzottakhoz. A szocializmuskép alapvető értékei és legfőbb vonásai továbbra is érvényesek, de ma már a bonyolultságukat is feltárjuk, s ez egyesek tudatát megzavarja. Tagadhatatlan, a köznapit ember számára zavaró, ha a megvalósítandó társadalmi célok időben elérhetetlen távlatba kerülnek.

Menyhárt Lajos: — A szocializmuskép bármilyen értelemben történelmi kategória, amely éppen ezért — objektív és szubjektív okok miatt — folyton változik. Ezt valóban hangsúlyoznunk kell, de az állandó, a konstans elemekről időnként megfeledekezünk. A marxizmus klasszikusai a világrendszer centrumának ismerete, elemzése alapján foglalták meg az egyetemes társadalmi fejlődés fő irányvonalát, amely ma is időtálló! Ha szabad így fogalmaznunk: a marxizmus trendje nem szorul módosításra. A probléma az, hogy nem léptünk túl bizonyos beidegződéseken. Például szocializmusról beszélünk ott is, ahol legfeljebb csak lehetőség nyílt a szocializmus építésére. Nem tudatosítottuk eléggé, hogy a világrendszer fejlődése szempontjából annak idején Oroszország vagy Kína strukturálisan másnak, perifériának számított. A második világháború után az elmaradott kelet-európai országokban indulhatott meg a szocializmus építése. Ezek az országok a modernizációt, a tudományos-technikai forradalmat napjainkban a megosztott világgazdasági és világpolitikai helyzetben kénytelenek végezni, s nem tudnak elszakadni a kapitalizmus köldökzsinórjától.

Másrészt ne feledjük, hogy a szocializmuspolitikai funkciót is hordoz, ami helyes és fontos, mert a tömegek számára befogadható kép, mozgósító eszmerendszer szükséges. Más kérdés, hogy Sztálin — noha makacsul Lenin-idezetekkel operált — a politikai funkciót túlhajtotta, a tudományos megalapozottságot háttérbe szorította, s az elrendő értékrendről úgy beszélt, mint ami már megvalósult, vagy aminek a megvalósulása a küszöbön áll. Ilyen szocializmusképet hirdettek a második Internacionálé és a Komintern ideológusai is, a valóság lassan már nem számított, így az eszme doktrínává vált. Pedig csak a valóság viszonyok konkrét tudományos elemzése révén fogalmazhatók meg a létező szocializmus ideológiai általánosításai, maga a jövőképe is.

Révész Ferenc: — Hadd említsem meg, hogy a szocializmuskép meglehetősen rétegzett. Teoretikus szinten

is akadnak tisztázatlan problémák, az ideológiai szférában is, ahol a politikai jelleg dominál. A harmadik szféra a köznapit tudat, amely részben az ideológiából, részben a gyakorlati tapasztalatokból táplálkozik. Hiányok, zavarok mindegyikben találhatók. A köznapit tudat szintjén a zavar leginkább az okozza,

Mi a hazai szocializmuskép változásairól és értelmezéséről beszélgettünk. De vajon beszélhetünk-e a szocializmust építő világ egységes szocializmus felfogásáról?

Poór József: — A szovjet pártkongresszuson mondta Mihail Gorbacsov, hogy az igazság monopóliumát egyik párt sem sajátíthatja ki. Más szóval a szocializmusnak nincs abszolút modelje, csak általánosan érvényes ismervei vannak, amelyeket a regionális vonások egészítenek ki. Minden szocialista országnak sajátos kísérletet kell folytatnia, s a valóságról alkotott kép ennek a függvénye.

Révész Ferenc: — Valóban, a képről önmagáról nem lehet beszélni, újra meg újra érinteni kell a létező valóságot, s mivel az az általános törvényszerűségek egyezésétől különbözést mutat, a kép is különböző. Ez némelykor azt a látszatot kelti, mintha különböző szocializmusok lennének. Tagadhatatlan, vannak különbségek, sőt ideig-óráig előfordulhatnak egyes szocialista országok között érdekellentétek is, de a meghatározó az egység.

Menyhárt Lajos: — A tudományosan megalapozott szocializmusképek mint jóvóképek lényegileg egységesnek kell lennie, ám a politikai megfontolások erőteljesen érvényesülnek, s gyakran az adott politikai rendszer maga igazolásra működött a szocializmusképet. Természetes, hogy különbségek vannak, hiszen gondolkodunk csak Észak-Korea és Jugoszlávia; mindkét ország a szocializmus építésével kísérletezik, de mennyire különböző helyzetben. Gombulka szerint a szocializmusképet mindig a termelőerők fejlettségi szintjéhez kell igazítani. A regionális, hagyományos vonásoknak tehát fontos a szerepük. Ezenkívül itt van a nemzeti, mint olyan. Az rrendben van, hogy a nacionalizmust elutasítjuk, s helyette a szocialista hazafiságot hirdetjük, aminek viszont bizonyítania a tartalma. A kettő közé kellene valamit használható fogalmat iktatni, hiszen a nemzetit nem lehet kilügzni az em-

Hogyan látják ezek után: képes-e a hazai ideológia követni a valóság mozgásait, gondolkod például a vállalkozói szocializmus fogalmának használatára, az áru-, a pénz- és az érdekvizonyok körül kialakult különféle értelmezésekre?

Poór József: — A legtöbb területen a politikusok és az ideológusok teljes összhangban vannak, más kérdésekben tapasztalható egyfajta távolság. Ilyen a gazdasági szféra. A politika az egyik kutatócsoporttól is, a másiktól is elfogad valamit. A politikai gyakorlatot nap mint nap új kihívások érik, amire gyorsan, sokszor azonnal kell reagálnia. Szerintem a magyar ideológia képes felvállalni a problémák feldolgozását, ez kötelessége is. Hadd említsem meg, hogy már hozzákezdtek az idei őszi vagy a jövő tavaszi ideoló-

gok sokáig hatott az a fel-fogás, hogy éljünk tisztesszegénységben, de egyformán. Ez első hallásra szépnek tünik, ám lényegét tekintve nem fér össze a marxi egyenlőség gondolatával. Az egyenlősítő szocializmus felfogásának oldaláról úgy tűnhet, hogy a létező szocializmus nem vállalja az egyenlőség eszméjét!

Tukacs István: — A szocialista világrendszeren belül nem beszélhetünk egységes szocializmusfelfogásról, mert nem teljesen egységes a gyakorlat sem. De itthon sem egységesen ítélnék meg bizonyos társadalmi jelenségeket. Még egy munkahelyi kollektívában is másképp látnak és kommentálnak dolgokat. Az egyéni érdekek érvényesítési lehetőségei, a személyes boldogulás módzatai sokat nyomnak a latba. Az általános szocializmusképen egyébként sokat határoz, hogy mit látnak az emberek a Szovjetunióban.

Poór József: — Ez bizonyos fokig érthető, de aki azt hiszi, hogy a Szovjetunióban nem folynak viták a szocializmusról, az ideálizálja az ottani helyzetet. Hadd emlékeztessék rá, hogy a hagyományos, voluntarista szocializmus első traumáját a XX. kongresszus okozta, de a most lezajlott XXVII. pártkongresszus is bőven szolgáltatott példát a valóságos társadalmi, gazdasági, műszaki, közigazgatási helyzet kritikus minősítésére. Mellesleg azt hiszem, hogy a szocializmusképen a kellelőnél erőteljesebben tükröződik, hogy milyen lesz, ha felépül, mint az, hogy milyen a hozzá vezető út. Amit ma világszerte létező szocializmusnak emlegetünk, az voltaképpen út a szocializmus felé, vagy másképpen szocializmus politikai habituusa, de nem a belső társadalmi-gazdasági fejlettsége szerinti.

Révész Ferenc: — Marx meghatározása szerint a szocializmus a fennálló meghaladására. Úgy vélem, napjaink szocializmusképe nem szembeült eléggé a kortárs kapitalizmusról alkotott képünkkel és véleményünkkel. A létező szocializmus fejlettségi szintjét elsősorban megnyitni mutatnók kell igyekszünk bizonyítani, holott vannak minőségi jegyek is, amelyek nem kevésbé fontosak.

Tukacs István: — „A köznapit tudat képviselőjeként” a kérdésre egyértelműen nemmel válaszolok! Azt mondom tehát, hogy az ideológia körülbelül 1980 óta nem adott néhány fontos gyakorlati intézkedésre megfelelő választ. Mi az, hogy vállalkozói szocializmus? Lehetőség a vállalkozásra? De annak alapvető feltétele a verseny. Mi viszont nem tudunk versenyeztetni, ahhoz nincsenek meg a feltételeink. A Volán nem azonos feltételekkel versenyez a magántaxisokkal, és így to-

vább! Nem lehet igaz, hogy a munkás rendes napi munkakezében kevesebbet tud, mint a vgmk-ban, már pedig a fizetési különbségek ezt mutatják. Tehát a vállalkozások során az élelmesebbek lefolyózik a hasznot. Az átlagember különben egyszerűen politikál: a hivatalos állásfoglalásokhoz, dokumentumokhoz, tervekhez igazítja a valóság tapasztalatait, s ha ellentmondást érez, levonja a következtetéseket. Elfogadom, hogy az ideológia tudja követni a változásokat, de többet kellene foglalkoznia (a sajtónak is) a legproblématisabb kérdéseknek a köztudatba való átvitelével.

Révész Ferenc: — Ne szűkítsük le a dolgot a tájékoztatáspolitikára, mert azt az alapvető marxista igazságot, hogy minden, tehát a szocializmus is ellentmondásokon keresztül fejlődik, az ideológia egészének fel kell vállalnia. Természetesnek találom, hogy egyazon problémának az ideológiai szférában különböző megoldásai születnek, a politika feladata az, hogy válasszon az alternatívák közül. Az ideológiának persze nem csupán a valóságfeltárás a feladata, hanem az afirmáció is, a politika megerősítése. Tehát a távlatok felvázolása. Napjainkban értékmodosulások mannek végbe a szocializmus gyakorlatában, ezeknek a tudatosítása az ideológia szintjén valóban elmaradt. S ne feledkezzünk meg arról sem, hogy a politikának a közelmúltban voltak döntéskészítési, olyan lépései, amelyeket meg kellett tennie, noha nem feltétlenül akarta.

Poór József: — Eddig úgy vélekedtünk, hogy egy problémának egy megoldása lehet, most kezdünk alternatívákban gondolkodni, ami nek velejárója, hogy ami nem válik be a társadalmi gyakorlatban, azt le kell venni a napirendről. En a vgmk-t megvédeném, pont-

Beszélhetünk-e a hagyományos szocializmuskép válságáról, az átértékelés szükségességéről?

Révész Ferenc: — A szocializmuskép akkor lenne válságban, ha a valóság és a tükrözött kép nem felel meg egymásnak. Nem igaz, hogy az ideológia nem tud mit kezdeni az új helyzet új jelenségeivel. Az emberek ezt izgatja, a hogyan tovább kérdése, egyesek találatlanok, mert nem haladnak gyorsabban, mások nehezen emésztik meg a minőségű követelményeket, szocializmusképünk mégsem lehet ezután csak jövőre orientált.

Menyhárt Lajos: — Válságról semmiképpen, változról, a váltás szükségességéről viszont beszélünk kell! Szűnjön meg a szocializmuskép absztrakt fogalom lenni, helyette olyan, a társadalmi gyakorlatból kikövetkeztetett eszmény kell legyen, amelyet a tudomány, az ideológia, a politika és a tömegtájékoztatás egyformán vállal. Ehhez csak a konstruktív társadalmi tevékenység vezet. Az újragondolt szocializmusképek többet kell magába foglalnia a társadalmi lét különböző szféráinak értékeiből, mert hovatovább a szocializmus működésének értékmerője az lesz, hogy teljesítettük-e nyugati exportot vagy sem. Egy sor értéknek vissza kell adnunk a méltóságát, például a tudásnak, a közössé-

tosabban azt, amelyik hasznot hajt és a dolgozót többet keresethez juttatja. Amelyik vállalkozás az üzemen nyakán elősködik, azt meg kell szüntetni. Azt tapasztalom, hogy a magánkistőke mozgósítása jót tett a szolgáltatás színvonalának. Mőhóság mindkét részről előfordul: mohó az is, aki gyorsan meg akar gazdagodni, de az a vállalat is, amelyik korábbi ráfizetéses üzletéből most többszörös hasznot akar kicsikarni.

Menyhárt Lajos: — Ha a hazai ideológiától azt kérjük számon, hogy képes-e tükrözni a valóság viszonyok, a társadalmi totalitási hiteles ideológiai általánosításait mondjuk egy Lukács György színvonalán, akkor azt válaszolom a kérdésre, hogy nem! Egyes tudományterületeken azonban az elmúlt években elmélyült munka folyik. Például a történelemtudományban, a szociológiában, a közgazdaságtanban. Úgy vélem, a politikai vezetőknek jobban kell aknáznia a tudományok eredményeit, hiszen társadalmunk mai fejlettségi-képzettségi szintje lehetővé teszi ezeknek az eredményeknek a befogadását. Mindig meg kell mondani, hogy ez a lépés kényszer, ez sajátos magyar út, ez kísérlet, ami beválik vagy nem. Hozzátevesz azonban, hogy minden társadalmi kísérlet kockázatos, mert nem lehet lombikban előkészíteni hozzá. Szerintem a szocializmusban a társadalmi érdekek alapvetően homogének, de látszik érdektagoltság is, ez azonban nem társadalmi csoportok, hanem sokszor politikai nézetek szerint jelentkeznek. Sajnos azonban a politikai propagandában még mindig használunk olyan kategóriákat, mint munkás, paraszt, értelmiség, holott ezek már a mai magyar társadalmat jellemzők nem lehet.

Poór József: — Defenzívában vagyunk, de válságról nem beszélhetünk, hiszen az elmúlt évtizedek eredményei nem semmisültek meg, van új ötéves tervünk, pártprogramunk, a KGST-nek egyeztetett koncepciója, s ezek valósággal rákényszerítik az országra a dinamikus fejlődést. Gondjainkkal természetesen számolni kell, ezek megnehezítik az ideológiai munkát, de nem teszik lehetővé.

Tukacs István: — Ha nehezebbé, akkor egyáltalán fontosabbá is vált az ideológiai munka. Egyetértek azazal, hogy az utóbbi időben a szocializmusképben egy kis rész a gazdaság felé tolódott el az értekeltségű. Korábban azt mondtam, hogy hazánkban az emberek fejében nem élt egységes szocializmuskép, ezért válságról sem beszélhetünk általános értelemben. Lehet, hogy egyes emberek távlatot vesztek, minthogy bizonyos szükségleteik ki-elégítése későbbi időpontra húzódtott, sőt minden csoportban lehetnek hitevesztett emberek, az országban azonban mint legnagyobb közösség nem vesztede el a hitét, csak leszámított az illúziókkal, realista lett.

Köszönöm a beszélgetést. Bakó Endre

Férfiak figyelmébe!

SÁNDOR-, JÓZSEF-napi ingvásár

a 3-as sz. férfi divatru boltunkban
(Debrecen, Vörös Hadsereg útja 43. sz.)
hazai és import férfiingek
nagy választékban kaphatók.
Kérjük, tekintse meg kínálatunkat!

Húsvétra...?

Terülj... terülj... asztalkám!

Üveg-porcelán KIÁLLÍTÁS A KIRAKATBAN.

Vásár az UNIÓ-ban

március 17-29-ig!

Bemutatjuk az Amfora jelenlegi
hazai és import üveg-, porcelán-, kerámia-
kínálatát.

Ha 1000 Ft felett vásárol,

AJÁNDÉKBA ÉRTÉKES ASZTALTERITÓT ADUNK!

1500 Ft felett OTP-hitelre is vásárolhat

30% befizetés mellett!
Helyszini OTP-ügyintézés!
Ünt is várjuk!

AMFORA-ÜNET

VIKER

A DEBRECENI ORVOSTUDOMÁNYI EGYTEM MŰSZAKI FŐOSZTÁLYA

pályázatot hirdet

műszaki osztályvezetői

állás betöltésére.

PÁLYÁZATI FELTÉTELEK:

felsőfokú magasépítész vagy épületgépész,
valamint felsőfokú beruházási végzettség,
5 éves vezetői gyakorlat.

PÁLYÁZAT BEADÁSA:

1986. március 31-ig a
DOTE műszaki fősztályára.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

AZ ALFÖLDI VENDEGLÁTÓ VÁLLALAT

1986. május hó 1. napjától
1991. április hó 30. napjáig

terjedő időre szerződéses vagy bérleti üzemeltetésre
átadja az alábbi egységeit:

1046. sz. Vertikális büfé (munkahelyi),
DEBRECEN, Balmazújvárosi út 11. (Házgyár)

1045. sz. Hajó büfé (munkahelyi),
DEBRECEN, Balmazújvárosi út 11. (Házgyár)

152. sz. Kerekestelepi fürdő bisztró, III. o.,
DEBRECEN, Szávai Gy. u. 4. sz.

154. sz. Nagyerdei fürdő bisztró, III. o.,
DEBRECEN, Lenin park

1001. sz. Imbisz-rétes büfé, IV. o.,
DEBRECEN, Csapó u. 100.

VERSENYTÁRGYALÁS IDŐPONTJA:

1986. április hó 18., 15.00 óra,
helye: Debrecen, Kossuth u. 21. sz. alatti étterem.
TÁJÉKOZTATÁST AD: üzemzadási osztályvezető,
Debrecen, Ságvári E. u. 4. sz. (Tel.: 13-920)

ALFÖLDI VENDEGLÁTÓ VÁLLALAT,
DEBRECEN

Önnek sem mindegy!

Ideális körülmények között vásárolhat
illatszert-, kozmetikai,
háztartási és vegyiárukat
az újjávarázolt
boltunkban,

Debrecenben,
a Kossuth u. 1. sz. alatt.

Minden kedves vásárlót
szeretettel várunk.

VIKER

sport

Sportrovat-ügyletes:
HAJDÚ KÁROLY
Ügyelet: 9-161 12-ig
Telefon: 17-152

Területi bajnokság

Elmaradt a Balmazújváros- DUSE mérkőzés

A területi labdarúgó-bajnokság Tisza-csoportjában is szombaton bonyolították le a 18. fordulót. Balmazújvároson Tamaskovics Jácint vezető a rendezők által jelölt pályát játékra alkalmatlannak minősítette, így a DUSE elleni mérkőzése elmaradt. A „rendes”, füves játékteret viszont nem készítették elő, mert az nem volt szikkadt. Meglepetés a Rakamaz veresége Mátészalkán és a Tiszavasvári pontszerzése Leninvárosban.

Eredmények: Balmazújváros-D. Universitas elmaradt, Volán Rákóczi-Hajdúszoboszló 2-0 (1-0), Leninvárosi Olefin SC-Tiszavasvári Lombik 0-0, Honvéd Asztalos János SE-Honvéd Papp József SE 0-1 (0-0), Jászberényi Lehel SE-Szolnoki Vegyiművek 5-0 (3-0), Hajdúböszörményi Bocskai-Karcagi SE 1-0 (1-0), Püspökladányi MÁV Egyszerűs-Kisvárdai SE 3-2 (2-1), Mátészalkai MTK-Rakamaz Spartacus 2-1 (1-1).

Hazaérkezett a D. Dózsa

A D. Dózsa férfi NB II-es kézilabdacsapata március 5-én elutazott NDK- és NSZK-beli szereplésre. Március 16-án munkatársunk, Iklódy János, aki az együttessel tartott, már Debrecenből jelentette, hogy szerencsésen hazaérkeztek.

Ismeretes már, hogy a D. Dózsa az NDK-ban (Berlinben) nemzetközi tornán szerepelt, ahol harmadik helyezést ért el. Ezután az NSZK-ba utazott tovább a debreceni csapat, és Spengenbergben, az ott rendezett nemzetközi tornán első helyezést ért el. Ezt követően a debreceni belügyi együttes további három mérkőzést játszott kisebb helységeken, alacsonyabb osztályú csapatokkal.

A külföldi szereplés mérlege: kilenc mérkőzésből hét győzelem, egy-egy döntetlen, illetve vereség.

Totóeredmények

1. Magyaro.-Brazília	3-0	1
2. Frankfurt.-Bremen	0-2	2
3. Bochum.-Müncheng.	2-2	x
4. Oberh.-Fortuna Köln	1-1	x
5. Braunsch.-Bielefeld	4-2	1
6. Como.-Pisa	1-1	x
7. Lecce.-Sampdoria	0-1	2
8. Napoli.-Internaz.	1-0	1
9. Roma.-Juventus	3-0	1
10. Arezzo.-Cremonese	1-1	x
11. Brescia.-Ascoli	1-0	1
12. Cagliari.-Lazio	2-0	1
13. Catanzaro.-Empoli	0-0	x
pótmérkőzések:		
14. Mannheim.-Bayern M.	0-4	2
15. Milan.-Udinese	2-0	1
16. Torino.-Avellino	1-0	1

LABDARÚGÓ NB II

Debrecen, Vágóhíd utca, 1000 néző, vezette: Mester (Kálmán, Kendi).

D. Kinizsi: Vadon - Bezzegh, Takács, Leiszt, Kalapos - Magyar, Andirkó, Sebők - Bruder, Fehér, Pásztor. Edző: Makray Balázs.

Szekezdárdi Dózsa: Polyák - Szabó, Varga F., Weitzer II., Somodi - Kniesz, Márkus, Kiss, Weitzer I. - Lauer, Varga I. L. Edző: Kovács István.

Csere: Andirkó helyett Rajzinger a szünetben, Bruder helyett Kovács a 64. Lauder helyett Murakózy a 86. és Varga I. L. helyett Dienes a 87. percben. Sarga lap: Lauder a 34. percben. Szögletarány: 7:4 (2:3) a D. Kinizsi javára. Szombaton délután már frissen zöldellő fű és enyhe, tavaszias idő fogadta a csapatokat. Az első említésre méltó esemény a 8. percben történt, ekkor Sebők húzott el a bal oldalon, élesen belőtt labdáját Pásztor szorongatott helyzetből a kapu mellé csúszta. A vendég-együttes az első negyedórán nagyon elfogódottan játszott, játékosai alig-alig léptek át a felezővonalat. Igaz, a hazaiak támadásai is meddőnek bizonyultak. A 29. percben Andirkó jobb oldalról beívelt szögleténél Polyák mellé ütött a labdának, de a debreceni csatárok nem tudták kihasználni a szekezdárdi kapus hibáját. Egy perccel később Lauer jó ütemben kapott közepén egy átadást, kiugrott, s 14 méterről leadott hatalmas lövése a jobb kapufa mellett suhant el. Ez volt a mérkőzés legnagyobb helyzete.

Nem sokkal ezután Szabó és Lauer együttesen buktatták a félpályáról Sebőköt. A játékvezető Lauernek mutatta fel a sarga lapot. Pár perccel a féldő lefújása előtt Márkus szög-

D. Kinizsi-Szekezdárdi Dózsa 0-0

tét követően Varga I. L. hét méterről, tiszta helyzetből fejelhetett kapura, ám Vadon a hélien volt, és az alaponalon túlra öklözte a labdát.

Az alacsony színvonalú, unalmas első féldő után a második negyvenöt percben csupán annyit változott a játék képe, hogy a lila-fehérek még kevesebbet kezdeményeztek. A labda legtöbbit a szekezdárdiak tizenhatosa és a felezővonal között pattogott. A 60. percben Pásztor veszélyesen lecsapódó szabadrúgását Polyák kitűnő érzékkel a kapu fölé tornáztta. A játékvezető - meglepetésre - kirúgást ítélt. Hat perccel később egy kapu előtti kavardásnál Fehér lábára tartott rá az egyik védő. A nagy tumultusban Mester nem látta az esetet, így síjpa néma maradt. A D. Kinizsi elkese-

Futballfesztivál a Népstadionban Magyarország-Brazília 3-0 (1-0)

Népstadion, 76 000 néző, v.: Wöhler (osztrák). Góllövők: Détári, Kovács, Esterházy.

Magyarország: Disztl P. - Sallai, Nagy, Garaba, Varga - Hannich, Kardos, Détári - Kiprich, Esterházy, Bog-

nár. Brazília: Leao - Edson, Oscar, Mozer, Dida - Elzo, Silas, Alemao, - Renato, Casagrande, Sidney.

Játékvezető: Wöhler, partjelzők: Matthias, Adanics (mindhárom osztrák).

A 6. percben a riói karnevál hangulata érződött a Népstadion nézőterén. Détári a 16-os bal oldali sarkától remekül ívelt Kiprichhez, aki az alapvonal felé iramodott, majd „hálásan” visszaadta a labdát Détárnak, aki 8 méterről előredőlve a jobb alsó sarokba fejezt (1-0).

Az 59. percben Esterházy lapos lövését Leao bravúrral tenyerelte szögletre, egy perc múlva azonban már nem volt ellenszere. Esterházy lefutotta védőjét, kibújt a további, rátámadó brazilok gyűrűjéből, 10 méterről lőtt, Leao bravúrral a mezőnybe toltta vissza a labdát. Arra azonban nem számított, hogy Kovács kiválóan kíséri az akciót, így a piros-fehérek fiatalja 4 méterről zavartalanul emelhetett a jobb felső sarokba (2-0).

A 70. percben Leao aláfutott egy beadásnak, Kovács higgadtan felismerte a helyzetet, megcélózta a hosszú sarkot, de egy méterrel elszámította magát. Két perc múlva a védekezésre nem eléggé figyelő brazilok újabb gólt kaptak. Détári tanítványain szép testcsel után meredeken kiugrta Esterházyt, aki egyedül vitte a labdát Leao-ra, a lövése előbb kipattant, de most is balszerencés volt a brazil kapuvédő, mert Esterházy a kapu közepébe ismételt (3-0).

A lefújás után a közönség, a fotóriporterek, a cse-rejétekesok ellettek a pályát, ünnepelték a pompás siker főszereplőit, a brazilok pedig sportszerűen gratuláltak.

Futballünnepet várt mindenki a háromszoros világ-bajnok Brazília első magyarországi vendégszereplésétől, s valóban slágerelőadás lett ez a 90 perc a javából, de nem a nagyhírű dél-amerikaiak, hanem a csodálatosan játszó magyarok jövevényéből. A magyar válogatott a mexikói világbajnokság előtt már nem játszik hazai pályán, így egy feledhetetlen teljesítményvel vett búcsút közönségétől. Az az igazság, hogy a magyar válogatott szinte ki-ütötte nagyhírű ellenfelét.

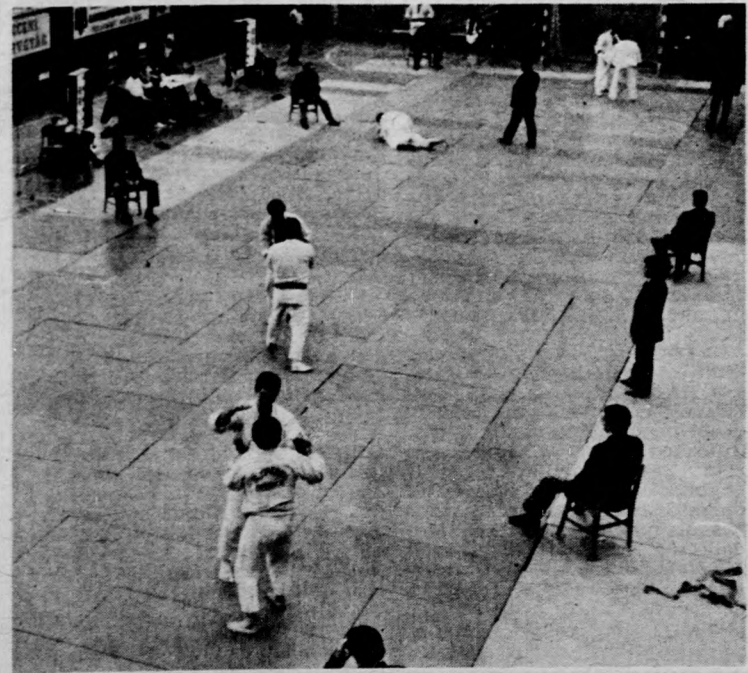
gótárján-Komló 3-2 (0-1), SZEOL-Délep SE-Szolnok 1-0 (0-0), Diósgyőr-Kazincbarcika 3-1 (1-1), Dunajváros-N. Olajbányász 3-0 (0-0), Ganz-Mávag-H. Szabó L. SE 2-2 (2-1), Keszthelyi ATE-Sopron 1-0 (1-0), Baja-Váci Izzó 1-1 (1-0), Veszprémi SE-Metripont SE 1-1 (1-0).

AZ NB II. ÁLLÁSA

1. SZEOL-Délep	22	14	4	44-19	32
2. Eger	22	10	11	136-15	31
3. Dunajtv.	22	11	7	41-20	29
4. Diósgyőr	22	11	6	54-25	28
5. Ganz-Mávag	22	9	8	54-24	26
6. Keszthely	21	8	5	22-20	24
7. Komló	21	10	2	38-35	22
8. Salgó	22	8	8	25-22	22
9. Szekezdárd	21	8	6	21-28	22
10. Nyíregyh.	22	8	5	25-26	21
11. Szolnok	22	9	10	39-34	21
12. Baja	21	8	5	30-41	21
13. Sopron	22	7	6	28-30	20
14. Metripont	22	7	5	13-35	19
15. D. Kinizsi	22	5	8	27-33	18
16. H. Szabó	22	7	4	11-26-34	18
17. Veszprém	21	5	7	19-23	17
18. Váci I.	21	6	5	10-31	17
19. N.-kanizsa	22	4	7	11-25-38	15
20. K.-barcika	22	3	5	14-21-42	11

Debreceniek (sötét mezben) a szekezdárdi kapu előtt (D. Kinizsi-Szekezdárd 0-0) - Kalmár István felvétele

Négy tatamin folyt a küzdelem. (Fotó: Kalmár István)

CSELGÁNC

A kecskemétié a nagydíj

Szombaton, a DMVSC nagyerdei sportsarnokában került sor a felnőtt férfi egyéni (csapat-) és női csapatversenyre a III. Debreceni Nagydíjért. A magyar résztvevők mellett litván és román sportolók is tatamira léptek. A mintegy 400 főnyi közönség színvonalas küzdelmeket láthatott.

Eredmények. Női csapatverseny (5 csapat, 38 induló): 1. Debreceni Dózsa, 2. Bp. Spartacus, 3. Miskolci VSC, 4. Szeol-Délep SE, 5. Paks. Férfiak. Egyéni. 60 kg (13 induló): 1. Csernoviczky (Tatabányai Bányász), 2. Korányi (Bp. Spartacus), 3. Petrovics (Szeol-Délep SE) és Szatmári (Ú. Dózsa). - 65 kg (18): 1. Kincses (KSC), 2. Kristóf (D. Dózsa), 3. Mudura (Rapid Oradea) és Pa-

tek (Bp. Spartacus). - 71 kg (12): 1. Deák (KSC), 2. Kovács F. (D. Dózsa), 3. Nagy (H. Killán FSE) és Zsoldos (KSC). - 78 kg (17): 1. Tóth (Ú. Dózsa), 2. Seidl (Ú. Dózsa), 3. Antal (MVSC) és Gyulai (KSC). - 86 kg (24): 1. Varga (Bp. Honvéd), 2. Polint (Rapid Oradea), 3. Tóth L. (Ú. Dózsa) és Petrányi (Ú. Dózsa). - 95 kg (10): 1. Tamás (Bajai SK), 2. Czinege (Ú. Dózsa), 3. Bai (Bp. Honvéd) és Havalda (H. Killán FSE). - +95 kg (12): 1. E. Kovács (KSC), 2. Szivós (Ú. Dózsa), 3. Sefcsik (DL Dózsa) és Sulányi (Bp. Honvéd). A férfiaknál a csapatverseny és ezzel Debrecen város Nagydíját a kecskemétiék nyerték, több első helyezést szerezve, mint az újpestiek. A csapatverseny végeredménye: 1. Kecskeméti SC 25, 2. Ú. Dózsa 25, 3. Debreceni Dózsa 16, 4. Bp. Honvéd 11 pont.

